

УДК. 639.382:639.215.2:639.3.041.2

Калинюк В.С., студент IV курсу напряму підготовки «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»*

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ОТРИМАННЯ ІКРИ ТА ЇЇ ІНКУБАЦІЯ

У СФГ «Сила» проводилась робота із плідниками коропа. Весняні роботи з плідниками виконували з особливою обережністю. Плідників брали рукавом, переносили у брезентових носилках, наповнених водою, прикритих сіткою чи брезентовим фартухом. В одні носилки розміщували не більше двох самок чи трьох самців.

Щільність посадки плідників розраховували так, щоб на кожну самку припадало не менше 8, на самця – 6 м² площі ставу. Годівлю плідників починали при температурі +12 °С. Використовували суміш із 40-50% зернових відходів, 5-10 пшеничних висівків, 20-30 макухи і шротів, до 10 борошна бобових культур, 5-10 пророщеного зерна, 5% вітамінного борошна. Об'єм раціону у перший час не перевищував 1% маси плідників. Потім залежно від температури і гідрохімічного режиму води кількість заданого корму збільшували до 2-3 %. Якщо через 10 годин після давання корму знаходили його рештки, обсяг раціону зменшували.

У нерестовий став площею 1,0 га було посаджено загалом 28 гнізд плідників.

Плідників коропа висаджували на нерест під вечір, при тихій і теплій погоді, коли температура води дорівнювала 18 °С, зранку наступного дня плідники почали відкладати ікру. Нерест відбувався на мілководді, яке добре прогрівається. Самці коропа активно переслідували самок, спліскуючи плавцями і вистрибуючи з води самки в цей час віділяли ікру, яка протягом 1-2 хвилин запліднювалася сперміями самців.

Час інкубації ікри у нерестових ставах залежить від температури води та гідрохімічного режиму. У процесі інкубації ікри коропа температура води у нерестових ставах коливалася в межах 20-23 °С. Середні значення кисню розчиненого у воді коливалися в межах 6,2-7,6 мг/л. Водневий показник води (рН) протягом періоду інкубації був слабкокислим і знаходився в межах 6,6-7,0.

При температурі води 21-23 °С, вильов личинки почався після 3-ох діб, тобто після 66 градусоднів (22×3), або 1584 градусогодин.

Після вильову личинки були не рухливі і за допомогою клейкої речовини прикріплювалися до рослин. Живлення личинки відбувалося за рахунок жовткового міхура. На третю-четверту добу личинки починали активно рухатися і живитися дрібним зоопланктоном.

* Науковий керівник – Косташ В.Б., кандидат с.-г. наук, асистент

До вилову нерестових ставів приступали на 4-5 день активного живлення мальків коропа, тобто на 7-8 добу після викльову з ікри.

Личинок коропа виловлювали безпосередньо з нерестового ставу та поза ним у водостічному каналі. Вилов проводили марлевими бреднями або сачками діаметром 40-50 см. Для цього у теплий ясний день, коли мальки концентрувалися у поверхневих шарах серед рослинності, виловлювали деяку кількість, після чого приспускали воду, виймаючи з водовипуска щиток за щитком, мальки в цей час збиралися в глибоких місцях-каналах. Щоб мальки не вийшли разом з водою, в стінках водовипуску, перед щитками встановлювали дрібновічкову (1-1,5 мм) решітку (дерев'яний каркас, обтягнутий марлею).

Для високого відсотка отримання ікри і викльову з неї мальків необхідно спостерігати за температурним режимом води, кисневим режимом, водневим показником води (рН).

УДК. 639.21:639.2.053.1

Калинюк І.С., студент IV курсу напряму підготовки «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»*

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЗИМІВЛЯ ДВОЛІТНЬОГО РИБОПОСАДКОВОГО МАТЕРІАЛУ БІЛОГО ТОВСТОЛОБА

Перед світовим рибним господарством протягом тривалого часу зростає проблема отримання максимуму продукції високої якості з одиниці водних угідь при мінімальних витратах за умов екологічної безпеки збереження навколишнього середовища.

Слід відмітити особливості зимівлі дволіток білого товстолобика у підприємстві СФГ «Сила», які полягають у меншій густоті посадки ніж нормативна для товстолобика, що забезпечує кращий вихід із зимівлі.

Технологічний процес зимівлі дволіток і цьоголіток товстолобика суттєво не відрізнявся. Зимувальний став для дволіток білого товстолобика в дослідному господарстві мав площу 5,0 га.

Протягом літа проводили просушування та вапнування ложа зимувального ставу. За два тижні до зариблення став заливали водою, яка подавалася через сміттєвловлювачі.

Перед посадкою на зимівлю рибу сортували та піддавали санітарно-профілактичній обробці. Наявність кисню у воді під кригою у 4-5 мг/л переносилася рибою задовільно. Повний водообмін здійснювався за 15-20 діб.

* Науковий керівник – Косташ В.Б., кандидат с.-г. наук, асистент